

Omfang. Naar nu Regeringen og specielt Finansministeren staa overfor denne Opgave at skaffe Staten nye Indkomster, kan Finansministeren — næst efter at være gaaet Beparelsesvejen — efter min Mening med god Grund overveje at gaa en af to Veje. Den ene er denne at skaffe nye Indtægter for Statskassen ad de Veje, som vi kende, og som ere betraadte og benyttede gennem mange Aar, og den anden er — da de Skatteklender, der have flydt hidindtil, ere mere eller mindre retfærdige — at overveje, om der kunde skaffes en hel ny Indtægtskilde, et ganske nyt Princip for Paaligning af disse nye Skattebeløb. Finansministeren er gaaet den første Vej, og jeg tillader mig at fastslaa ikke blot, at det efter min Mening er med Rette, at han er gaaet denne Vej, men jeg tillader mig at fastslaa, at det fra alle Sider er billiget, saavel i Teori som i Praksis, at denne Vej er god. Vi have fra Venstres Side erklæret som vor Opfattelse, at disse betydelige nye Indtægter, der skulde til, ikke kunde skaffes til Veje ved at benytte een Skattekilde, hvad enten denne var af indirekte eller direkte Natur. Og andre frisindede Partier, saavel i dette som i det andet høje Ting, have ikke blot i Teorien, men ogsaa i Praksis vist, at de ville fortsætte ad denne Vej, naar der var Tale om at skaffe Staten nye Indkomster. Med Hensyn til de konservative Partier tror jeg ogsaa at turde fastslaa, at de i hvert Fald i Praksis have erkendt, at de ville være med til at fortsætte ad denne Vej, saavel efter hvad der er sket allerede i 1908, som hvad der er sket i Fjor. Jeg synes derfor, det er med fuld Føje, at Finansministeren, naar alle Forhold tages i Betragtning, ikke har benyttet den foreliggende Nødvendighed for at skaffe Statskassen nye Indtægter til at udfinde et splinternyt Skatteprincip, men har benyttet de Principper, som vi i en Aarrække have benyttet for Paaligning af Skat her i dette Land.

Vi have ikke fra Venstres Side været de ivrigste til at raabe paa Finansministerens Finansplan, vi have erkendt, at der maatte nogen Overvejelse til, forinden en saadan kunde fremlægges, men man har fra anden Side raabt stærkere paa den. Jeg paaviste ved første Behandling af disse Skattelovforslag, at man endogsaa fra radikal Side krævede den saa hurtigt, at man udtrykkeligt havde sagt, at man ikke forlangte, at Finansministeren til Tilvebringelse af Balance skulde slaa ind paa nye ubetraadte Veje, men at man meget

vel kunde finde sig i, at han blev paa de kendte, blot han hurtigt kom med noget. Jeg godtgjorde det ved første Behandling ved et Citat af det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch); jeg skal ikke gentage det her, men naar nu det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) stærkt betoner, at det, der her kræves, er langt udover det, som er fornødent, vil jeg genkalde i Erindringen, hvad jeg paaviste ved første Behandling, at der fra det radikale Partis Ordførers Side i 1910 blev paastaaet her i dette Ting, at det var fornødent at skaffe til Veje nye Indtægter til et Beløb af ca. 20 Mill. Kr.; det samme ærede Medlem mente endogsaa, at det snarere maatte være over end under dette Beløb, og det samme ærede Medlem, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), forvarede sig meget stærkt imod, at naar et saadant Beløb skaffedes til Veje, vilde det være tilstrækkeligt til at afholde ogsaa ekstraordinære Udgifter, som kunde komme, f. Eks. som Følge af Retsreformen. Det ærede Medlem fra Ringsted søgte altsaa at godtgøre, at Statens normale Behov vilde kræve ca. 20 Mill. Kr. Naar nu derfor det ærede Medlem fra Kalundborg stærkt kritiserer, at Finansministeren har foreslaaet Skatter til det Beløb, her er Tale om, er det ikke blot et Standpunkt, som er af ret ny Dato, fra indeværende Rigsdagssamling, men det er ogsaa et Standpunkt, som er i fuldstændig Strid med, hvad der tidligere er sagt fra det radikale Partis Side. Jeg nævner det, fordi jeg med denne Kendsgerning i Erindring føler mig overbevist om, at hvad enten Finansministeren havde valgt dette Beløb eller et andet, vilde det være blevet kritiseret fra den Side.

Det ærede Medlem fra Kalundborg udtalte endvidere, at disse Skattelovforslag vare et voldsomt Brud med Venstres tidligere Skatteprincip. Jeg synes ikke, at der i noget af disse Forslag er et Brud med Venstres Skatteprincip; Venstre er tidligere gaaet med til indirekte Skatter og har tidligere hævdet, at det foretrækker de direkte, og det har det ogsaa vist i Praksis. Venstre har ogsaa i denne Reform ført de direkte Skatter længere frem i vort Skattesystem, og jeg synes, at man navnlig fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, ikke har særlig Grund til at kritisere den nuværende Regerings Stilling, hvad Skatteprincipet angaar. Jeg har nævnt det tidligere og skal ikke gentage her, hvad der fra den Side er fremkommet baade under Toldlovshandlingerne og ved andre Lejligheder, men det forbavser mig noget at høre, at man fra